

Музыка

Апавяданне

(Заканчэне.)

Пачатак на 3-й стар.

Нек пераходзіць першую пракрасу, ён пачаў вядзець азірацца па баках, нават зрунуў назва — Паўднёвага крыжа ўжо не стала відаць, і з ім дэс неупрыкмет знік, бы расставі, невыразна-няўлоўны прыпадкі. Мабыць, было нешта нават так: башка толькі працягнула ўсё, ён не чуўся ўпэўнена, што то быў башка. Унізе джазавы густавы чарна — значыцца, ён пластава над акіянам, а на малярку алдэкулі бліснула б якое святло. А можа, ён падняўся гэтак высока, што знікла зямля, і навакол было ажно толькі космас. Сіхноўны, мёртвы, загаваны космас. Але ён не адчуваў сіхноў, ды і джазавыя нармалны, хача хутэй за ўсё — ён не меў патрэбы ў джазі. Нібы альбатар над акіянам, ён бесцешна лунуў у зорнай стыхі. Куды таварыш?

Нешчоркі прасягаў Меленга Шляху ён адолеў даволі хутка, хоць было невадма, як мёртвае час — зямнымі галізінамі ці светлавымі гадамі. Аднак нічога асаблівага ў ім ён не адчуў — хіба пабоўшала навакол дробных пылінкаў-зор, якія, аднак, не канчалася да яго. А як вырваўся з таварыш таварыш, зноў трапіў у вольную зорную прастору, у якой па новаму загучаў той знікніў ці нутравны гул-спей. Цяпер, аднак, той гул стаў болей палобны на спеў, урачыста-жалобны рэзкім. Але чаму рэзкім? Па ім рэзкім?

Цяпер ужо было разумеальна, што ён меў-ліцеў жураўкам на поўнач. Магчыма, ужо прамінуў экватар — калі толькі з тае вышні можа было спрашчавацца на зямны экватар. Але куды? І акуль вынікаў трышчор той спеў? Што яго яднала з тым спевам? І што чыкала яго наперад?

Музіка, аднак, ён ліцеў не так і высока, хоць, несумнянна, ужо ў космасе. І ён усё часцей стаў пазіраць уніз. Праз нейкі час унізе паказалася дэзавы прыкметы берагавы абрыс нейкага малярка, мабыць, акіяна там скончыўся. Але што гэта быў за бераг, якога малярка, ён вызначыць не мог. Усёж бераг разабегіўся і шымаю свільці туманастыя плямы святла, можа, ад гарадскога святла шматлікіх металічных? Значыць, то не дзікая прастора, падумалася з надзеяй. Можа, Еўропа?

Толькі што яму рабшў у Еўропе, да якога ён не меў дачынення, а тут была ягонная радзіма! Ён нават ні разу не быў там наездкам. Ініца справа башка, башкавыя прадкі. Некалі ў дзяцінстве ён чуў башкаў аповяд пра фрукты "антоны" і з дзіцячым наўняшчона рабшў, што яны самыя смачныя. Смачнейшыя, чым яны стаялі, за анасыя. Аднак ён не хачі іх, ні нават убачыць ніколі не даваўся. Хапала заўсёды ініцы. Цяпер ён пачаў адчуваць, што падняла яго з галізінах лоджкі нейкая несумнянна башкаўская сіла ці воля, ці хоць бы ягонны прыпадкі, які загнў знік. Гэты, падняўся знік, Цяпер у зорнай прасторы той меў ініца ладатар, вёў, аднак, упэўнена, мабыць, загала пракладзеным курсам. Што гэта было? Ці не той гул-рэзкім? Але,

можа, ён зменіцца на ініца, на штош весельішча, болей пазнае і меней трышчоры?

Не, гул-спей не мяняўся, наадварот, з часам рабшў болей выразны, набыў бошчам бы знаёмых ноты — штось з Мошарта, Берліза. Нека яму нават пачуўся вядомы матыў з другой санаты Шопана. Славянскі кампайтар мінулага, ён ведаў таго кепска, але чуў калісь, што і башка пахоўваў з таго далёкага краю. Падобна, тут умяшчаліся сакральны фактар — покліч прадкаў ці што. Злашчэ, ён несеў у зорнай вядомы менавіта ў той бок, прынамсі — на поўнач.

На сузор'я Змі, гэтых выгнутых справа налева пілі буйныя зоры, ён зноў ачуў блізкаму прысутнасць башкі, хоць ні воблік таго, ні гуку нідзе не заўважваў. Бошчам той быў побач і ні то кіраваў яго шляхам, ні то сваёй містычнай прысутнасцю справаўскаў яго. І жалобны нутравны матыў стаў болей выразны — ён па прымаў да яго мелодыі і ведаў пазна, што то — пахавальны марш. Але чаму пахавальны? Запытаў у нябачанай башкавай прысутнасці не было яна, ды ён і не наважваўся. Ён паводзіў сібс ў гэтай касмічнай бэздыя джаз анічэна і стрэмама, каб не пахвоўшчэ чаму, зрабшў што не так. Ды і башкава прысутнасць была далікатнай і не назаляла. Відаць па тым, нябожчык-башка меў бошчына дачыненне да таго, што цяпер з ім адбывалася. У адрозненне ад сына башка анічэна і стрэмама, каб не пахвоўшчэ чаму, зрабшў што не так. Ды і башкава прысутнасць была далікатнай і не назаляла. Відаць па тым, нябожчык-башка меў бошчына дачыненне да таго, што цяпер з ім адбывалася. У адрозненне ад сына башка анічэна і стрэмама, каб не пахвоўшчэ чаму, зрабшў што не так.

Што з зямлі — то было болей пазна. Гэтае акрычжэ змусіла яго пільнае ўзірацца ўніз, у зямное цемрава; зоркі перасталі цікавіць яго — яго болей зацікавіла зямля. Усё ж нешта трэба было гледзець на ёй — там была разгаліта ягонная незвычайная загала. Толькі дзе? Але воль падаў яго запавоўска, ён лунуў ужо не свірэд зор, а пад імі — значыць, пачалося зніжэнне. Замежча, зніжэнне па спіралі ці што? Музыка гучала аж да няспраўнаці ўрачыства і крапальна. Так, там яна шпосэ загала-лася, палобна — некага хавалі. Але куды? Так урачыства хавалі, можа хіба што самота Бога. Але нёжко тут жуў Бо? Усё ж месса Бога вышэй, над усімі і ўсім, створаным ім. Над зямлём, планетамі, зоркамі і космасам. Так, прынамсі, лічыў ён замку, так было засвечана ў Свяшчэнным пісанні.

Ён ужо не апавіскаў нават па спіралі, ён кружыў над алным, бадай, месцам — чорным хаўтурным месцам у паўночным паўшар'і неба. Рэжкім то гучаў выразна, то зашпак трохі, і талы ён разумеў, што адпаліа-еца ад нейкай мясішчы — ці не ад крыніцы паўшар'я? Нейкі час у ягонным справажы нішто не мянялася, ягонныя крўты паўтараліся алін за алным, і ён палумаў, што ад яго шпосэ вымагалася. Зрабшў ці хоць бы спытаць? Толькі ў каго? Нікога нідзе не было паблзну, нават і башкаў прывід тут ужо знік канчаткова. Ён быў адліч — у сфэральнай цемрава, пад зорным купалам, над цёмнай зямлём, акуль імікнула ўвесь і ўшыркі загавачава музыка. І талы ён наважыўся.

— Каго хавалі? — хрыпавата крыкнуў у цемру і ах не пазнаў свай-

го галасу, — гэтак жажліва гучна прагучаў ён у касмічнай прасторы. Толькі рэзанансна рэха галасу сіхліла ўтары, як зноў жа з тае прасторы пачулася:

— Народ хавалі...

"Які народ? Чаму народ?" — заварочаліся ў ягоннай свядомасці недаўменныя думкі-мысли. Але вымавіў іх ён не наважваўся: мабыць, тое было ўжо знадла. Усё ўспраўнаўска, ён стараўся зразу-меш нешта і, злашчэ, пачаў разумець. Канешне, не дарма тут башка. Але пры чым тут ён, башкаў сын? Навапта яго прынёсла сюды нейкая добрая ці злая воля?

А калі башка воля? І прынесла яго сюды праз космас, пераз акіяна не дарма, бо было ў тым нейкае нахана-ванне. Мо нават выбар, думаў ён, паранейшымі кружачы і кружачы ў недаўменні над змрочнай зямной прасторай. Выпісваў у разгалізаным паветры кола за колам, а рэжкім чуў то выразна і гуна, то ішэй, то аддалена. І раптам ён з жахам палумаў: што будзе, калі сцісне музыка? Куды яму? Як яму? Вярнуцца назад ён не ведаў як, а ўпасі на гэтую змрочную хаўтурную зямлю было б жахліва. Падняцца ў космас? Але як? Тое ўжо ад яго не залежала, ён гэта ведаў. Адчуванне катастрофы ахапіла яго і ад яго ішло, нібы транспаравалася ў наасферу. Можа, толькі ў тым і быў нейкі сэнс атонага тут з'яўлення.

І ён круціўся, лунуў утары, пад зорнаю высою, і ўсё не мо даўмешча, што трэба зрабшў і навапта ён тут? Дзеся чару? Ратаваць ці ратавацца самому? Але як ён мог нешта зрабшў, калі быў падначалены чужой волі, пазабавлены ўласна Я. Праўда, ён адчуваў, што так даўга іцігнуцца не ведаў як, хаўтуры ўсё ж скончыцца, калікі б ні пугінуліся. Упавіце магчыма, што і мні скончыцца і ён.

І сапраўды, музыка стала пішчы, бы адпаліах кукаў у змрочную цемрава. Але ён кружыў усе нал самым месцам, ён не адпаліаўска нікуды — мабыць, ужо не было куды адпаліацца. Толькі шпосы ўнутры ў яго адпаліацца ў паучышчы, у стаўленні да тае трагедыі, рабілася абагульненым, абстрактным ці што. Глушала жалобная мелодыя, і ён бы тавіў з ёй разам. Хоць сібс фізічна ён паранейшым не адчуваў, бы і не меў самай цілеснага Я. Але цяпер пачало марнечэ і ягонае Я духоўнае...

Так цягнулася, мабыць, усё ж доўга, а мо і коротка — ён не адчуваў часу. Можа, галзіну, а можа, і год... І ўжо ён усвядоміў, што яго самота ў прасторы стала да мэрэнага мала. Крабчэ атонага былогта Я. Усё астапенне сасмактала цемра з далёкім, як у пачатку, жалобным гулам дз зорным касмічным бласкам утары.

А пасля не засталася нічога... Студзень, 1997 г.

— Які народ? Чаму народ?" — заварочаліся ў ягоннай свядомасці недаўменныя думкі-мысли. Але вымавіў іх ён не наважваўся: мабыць, тое было ўжо знадла. Усё ўспраўнаўска, ён стараўся зразу-меш нешта і, злашчэ, пачаў разумець. Канешне, не дарма тут башка. Але пры чым тут ён, башкаў сын? Навапта яго прынёсла сюды нейкая добрая ці злая воля?

А калі башка воля? І прынесла яго сюды праз космас, пераз акіяна не дарма, бо было ў тым нейкае нахана-ванне. Мо нават выбар, думаў ён, паранейшымі кружачы і кружачы ў недаўменні над змрочнай зямной прасторай. Выпісваў у разгалізаным паветры кола за колам, а рэжкім чуў то выразна і гуна, то ішэй, то аддалена. І раптам ён з жахам палумаў: што будзе, калі сцісне музыка? Куды яму? Як яму? Вярнуцца назад ён не ведаў як, а ўпасі на гэтую змрочную хаўтурную зямлю было б жахліва. Падняцца ў космас? Але як? Тое ўжо ад яго не залежала, ён гэта ведаў. Адчуванне катастрофы ахапіла яго і ад яго ішло, нібы транспаравалася ў наасферу. Можа, толькі ў тым і быў нейкі сэнс атонага тут з'яўлення.

І ён круціўся, лунуў утары, пад зорнаю высою, і ўсё не мо даўмешча, што трэба зрабшў і навапта ён тут? Дзеся чару? Ратаваць ці ратавацца самому? Але як ён мог нешта зрабшў, калі быў падначалены чужой волі, пазабавлены ўласна Я. Праўда, ён адчуваў, што так даўга іцігнуцца не ведаў як, хаўтуры ўсё ж скончыцца, калікі б ні пугінуліся. Упавіце магчыма, што і мні скончыцца і ён.

І сапраўды, музыка стала пішчы, бы адпаліах кукаў у змрочную цемрава. Але ён кружыў усе нал самым месцам, ён не адпаліаўска нікуды — мабыць, ужо не было куды адпаліацца. Толькі шпосы ўнутры ў яго адпаліацца ў паучышчы, у стаўленні да тае трагедыі, рабілася абагульненым, абстрактным ці што. Глушала жалобная мелодыя, і ён бы тавіў з ёй разам. Хоць сібс фізічна ён паранейшым не адчуваў, бы і не меў самай цілеснага Я. Але цяпер пачало марнечэ і ягонае Я духоўнае...

Так цягнулася, мабыць, усё ж доўга, а мо і коротка — ён не адчуваў часу. Можа, галзіну, а можа, і год... І ўжо ён усвядоміў, што яго самота ў прасторы стала да мэрэнага мала. Крабчэ атонага былогта Я. Усё астапенне сасмактала цемра з далёкім, як у пачатку, жалобным гулам дз зорным касмічным бласкам утары.

А пасля не засталася нічога... Студзень, 1997 г.

Эти липкие руки

О людях, нечистых на руку, говорят: "у них к рукам все прилипает". У пенсионера из Флориды Сэма Кларка буквально все так и прилипает и к рукам, и к ногам. Несчастный мужчина вынужден был обратиться к врачу. Вскоре загадка разъяснилась. Страдающий заболеванием кожи Сэм принимал препарат, который оказывал чрезвычайно редкое побочное действие: на ладонях и ступнях мужчины скопились такое количество молекул сахара, что они стали липкими, как мед. Счастье еще, что он не находился вблизи павески.

Экстра-пресс.

Четверг, 24 июля

Белорусская программа
8.00, 13.00, 15.00, 18.00, 0.20 Новости.
8.10 Авто-парк.
8.20 Вертинский.
8.45 Золотые ключи. Телефестиваль народного творчества.
9.30 Мультифильм.
9.35 Гости в дом.
10.05 Белорусская страховая компания представляет: "Портреты".
10.35, 18.20 "Сенсация-2". Теле-сериал (Канада-США).
11.25 Концертный сезон.
11.55 Мультифильм.
11.55 Педагогический экран.
16.15 01 слушает... Ко Дню пожарной службы.
17.00 Музыкальный антракт.
17.10 Док. фильм.
19.15 "Хорошие праздничные дни". Фильм 4-й. "Зарисовки старого города".
20.05 Арт-клуб.
21.00 Колыбельная.
21.00 Панорама.
21.50 "Телебарометр". Прогноз погоды.
22.05 "Мистер Мамочка" Худ. фильм.
23.40 "Крок". Программа для молодежи.

ОРТ
8.00, 14.00, 17.00, 23.15 Новости.
8.15 "Девушка по имени Судьба".
9.00 Программа В. Познера "Человек в маске". "Мать дезертира".

Купим или возьмем в аренду на длительный срок

СКЛАД
(Площадь 300-400 м², не отапливаемый, с хорошими подъездными путями, рамной)
Тел. (017) 227-67-73

У чужоўнае месца Маладзечанскага раёна з'ехалі юныя лідэры Беларускага саюза моладзі (не бітальне, калі ласка, іх з тымі, хто ўвайшоў у так званы Беларускай на-рытачы саюз моладзі).

Есць што абмеркаваць, ёсць аб чым паспрачацца. А ў вольную галізіну — проста адпачыць.

Фота Мары ЖЫЛІНСКАЙ.

П'ем больш, закусваем менш

Поводом данных Министерства статистики и анализа, с начала года жители Беларуси "протравили" болы як 6 трывалых рублёў. Удзельная вага алкаголю ў прадуктовай карыне нашых суртамалі, па самых асіра-рожных азінах, перавышэ 20 працэнтаў. Пры гэтым толькі ў чэрвені раліў спіртнога ўзрос на 5 працэнтаў.

Тэмы вытворчасці "закускі" не такія ўражлівыя. Закускі жывелі і птушкі ўсіх катэгорыяў ў гаспадарчым зніжэнні на 3 працэнтах да ўзроўня мінулага года, як — на 2 працэнтах.

Удзельнае ПЛАТУН, БелТА.

Полиция на велосипедах

На улицах Шяуляя отныне дежурит экипаж дорожной полиции на велосипедах. Патрульные Харис Чеканаскусас и Маринос Чепулис говорят, что их не смущают извилистые прокошки и велотелы. Велосипеды подарены полиции предприятием "Балтик вайрас".

Благодаря "Вайраса" Шяуляй давно считается городом велосипедов. Вот и полиция взяла их на вооружение: все лучше, чем ходить пешком.

Директор "Балтик вайраса" А.Тручакнасас надеется, что 3-скороходные велосипеды новейшей конструкции, окрашенные в зелено-белые цвета, полицейским понравятся.

Илею использование велосипедов комиссар шяуляйской дорожной полиции Витутас Чепулис привез из Парижа. По его словам, во многих странах Европы полицейские пересели на велосипеды.

Комиссар считает, что это перспективно и в Литве.

Лайма ПЕЛЕТКЕНЕ.
Харис Чеканаскусас и Маринос Чепулис — первые полицейские на велосипедах в Шяуляе.
Фота Й.БИНДОКАСА.

Вести.
7.20 Программа передач.
7.25 Лукоморье.
7.45 Посмотрите на себя.
8.00 Прологовский календарь.
8.05 "Клубничка". Телепередача.
8.35 Бесконечное путешествие.
9.10 "Санта-Барбара". Худ. фильм.
10.05 "Неизвестные люди России". Фильм 2-й.
10.45 На пороге века.
11.50 Деловой автограф.
11.55 Телемагазин "Квантум".
12.25 "Клубничка". Телепередача.
12.30 Там-то новости.
12.30 Лукоморье.
12.35 Посмотрите на себя.
17.10 Люди, деньги, жизнь...
17.40 Товары — почтой.
17.45 Представляет "Проект-Арсенал".
18.00 "Санта-Барбара". Худ. фильм.
19.35 Добрый вечер.
20.10 "А если это любовь?" Худ. фильм.
22.30 Программа передач.
22.35 Арена для сенсаций. "Проклятие Леониды Андреева".
23.05 Эх, дороги!

Канал "Россия"
7.00, 10.00, 16.00, 19.00, 22.00

МЕТАЛЛОЧЕРЕПИЦА
на складе в Минске

Тип	Полнестер	Полустер
Тип "ДЮИТ"	9,2 \$/м ²	11 \$/м ²
Тип "МОНТЕРЕЙ"	8,3 \$/м ²	10,3 \$/м ²

ПРОФНАСТИЛ
на складе в Минске

Тип	Полнестер	Полустер
Кровельный	5,5 \$/м ²	6,0 \$/м ²
Стеновой	5,5 \$/м ²	6,0 \$/м ²

Цены под заказ: 2 недели скидка 5%
4 недели — 10%
6 недель — 15%

Водосток, элементы отделки.
Утеплители, пароизоляция, монтаж под ключ.

г. Минск
ул. Малинкова, 35
Тел. (017) 247-24-87

МЕТалПРОФИЛЬ

І трэцяя спроба не ўдалася

Завяршыліся гульні першай стадыі розыгрышу Кубка Інтэртоты, у якім прымаў удзел футбалісты мінскага "Дынама-93".

Дынамаўцы не змаглі пераадолець пачатковы бар'ер турніру і сасупнілі першае месца німецкаму "Дуйсбургу". У апошнім туры пераможцы згулялі ўнічыю на полі польскай "Палоні" — 0:0, а галандскі "Хэрэнвэен" дома разграміў з хакейным лікам 8:2 дацкі "Ольбарт". Такім чынам, "Дуйсбург" у наступным крузе спабортнітваў сустрэнецца з маскоўскім "Дынама".

Кандыдаты вызначаны

Трэнерскі штаб зборнай Беларусі вызначыў кола кандыдатаў на таварыскі матч супраць каманды Ізраіля, які абудзецца 3-га жніўня на мінскім стадыёне "Дынама".

Галоўны трэнер нашай каманды Міхаіл Вергеев паўдальмі карэспандэнцыю БелТА, што выклікі на збор, які пачнецца 3 жніўня ў Стайках, накіраваны наступным футбалістам: варатары — Андрэй Сапунковіч ("Лакаматыў", Ніжні Ноўгарад), Аляксандр Яўневіч ("Дынама", Мінск), палавыя ігракі — Сяргей Ясковіч, Уладзімір Журавель, Андрэй Доўнар, Уладзімір Макоўскі, Ігар Тарлоўскі (усе — "Дынама", Мінск), Генадзь Кашкар ("Дынама-93"), Вячаслаў Рашчанка ("Крылы Саветаў", Самара), Радзіслаў Арлоўскі ("Тарпедэ-Лужанскі", Масква), Андрэй Астроўскі, Аляксандр Кульчый (абодва — "Дынама", Масква), Сяргей Паўлюковіч ("Тарпедэ", Мінск), Міраслаў Рамашчанка ("Спартак", Масква), Сяргей Гурэнка ("Лакаматыў", Масква), Вадзімір Бялькевіч ("Дынама", Кіеў), Дзмітрый Балашов, Андрэй Хлебасолаў (абодва — "Белшына"), Сяргей Герасімен ("Зеніт", Санкт-Пецярбург).

Ігар ХАДАСЕВІЧ.

На снезе пры 32-градуснай гарачыні

200 лідэраў засталася да ўрачыства акрычжэ зніжэння алімпійскай гульніў 1998 года, якія пройдуць з 7 па 22 лютага ў японскім горадзе Нагана. Па сцяваржэнню іх арганізатараў, наглядчыца на некаторыя праблемы, узнікшыя ў пачатку работ, цяпер усё ідзе нармальна. А каб адзначыць "круглую дату", на аліну з ілюстрацыя горада быў прынесены снег з блізкашэрага гарнага масіва. Самая вялікая задалаванне ад гэтага мелі дзеці, якія каталіся на санках па падталым на 32-градуснай гарачыні снезе.

Былыя савецкія на вышні

Усе прызваныя месцы на чэмпіянаце Нідэрландаў па шашках занялі былыя савецкія спартсмены. Першай з 15 ачкі была латышка Вікторія Думеш, якая і атрымала залаты медаль. На другім месцы — беларуска Волга Камыльшэ — 14 ачкі, на трэцім з 13 ачкі — Тэня Чуб (Украіна).

Российские гимнасты будут аглядацца на беларусаў

У маскоўскім спарткомплекс "Алімпійскі" прайшоў розыгрыш Кубка Расіі па гімнастыцы мнагабартова і чэмпіянат краіны ў асобных відах. Вызначыліся алімпійская чэмпіёнка Святлана Хоркіна, якая стала ўладальніцай Кубка і заваявала "золата" на брусах, і Аляксей Бандрэнка, які перамог на кубавым турніры і стаў чэмпіёнам Расіі на кольцах, у апорным скачку і на бруках.

На гэтых спабортнітвах быў прыменены рэдагент чэмпіянатаў сету, установа Міжнароднай федэрацыя гімнастыкі (ФИЖ). Выхадзіла ДУТАЎ, БелТА.

Жыццёвая арыфметыка

Лепш Вы сталі жыць ці не?

Згодна з данымі Міністэрства статыстыкі і аналізу Рэспублікі Беларусі, у параўнанні са сярэднім 1996 года ў нашай краіне ў 2,5 разы: цукар — у 2 разы; фрукты і маргарыны — у 1,6 раза; масла жывяльнае і кандытарскія вырабы — у 1,5 раза; безалкагольныя напіткі — на 48,6 працэнта; мук — на 47,8; хлеб і хлебобулочныя вырабы, мясныя кансервы, масла расліннае, рыбу, алкагольныя напіткі — на 43-44 працэнта; сыр, каўбасны і макаронныя вырабы — на 39-41; мяса і птушчы, малочныя прадукты, кансервы рыбныя, крупу, каву — на 31-35 працэнтаў.

А на колькі працэнтаў выраста зарплата? І на колькі працэнтаў павысіліся тарыфы на розныя паслугі?

Параўнайце ўсе лічбы і зрабіце вывад: лепш Вы сталі жыць ці не?

Антон КУЖЭЛЬНЫ.

Санкт-Пецярбург
15.30, 18.30, 20.25 Інформ-ТВ.
15.40 "Горы і вёскі".
16.35 "Кавінгтон Кросс". Худ. фильм (Англія), 12-я серыя.
17.25 Телемагазин.
18.45 Спорт.
18.55 "Непоседа", "Гусенок". Мультифильм (Болгарія).
19.10 "История любви". Сериал.
20.00, 21.30 Телевизионная "Моя Россия".
20.00 Неизвестные церкви.
20.30 Познание.
20.40 "Дом кино". "Объяснение в любви". Часть 2-я.
21.30 "Кавингтон Кросс". Худ. фильм (Англия), 12-я серия.
22.20 Телеслужба безопасности.

НТВ
11.00, 13.00, 15.00 Сегодня днем.
11.20 Устами младенцев.
11.40 Мир кино. Чарльз Шин.
12.00 Док. сериал. "История Красной Армии" из цикла "Россия. Забытые годы". Часть 2-я (Великобритания — Россия).
13.20 Мир кино. Роберт Каррадин и Линда Гамильтон в детективе "Игра в убийство" (США).
15.10 Кинофестиваль юного зрителя. Худ. фильм "Голубое дерево" (Аргентина — Италия).
16.00 Дистанция 60.
17.00 Криминал.
17.15 Впрок.
18.00, 21.00 Сегодня вечером.
18.40 Мир кино. Чарльз Шин.
19.40 Док. сериал. "Восьмерка выживает из игры" (США).
21.45 Фестиваль мини-сериалов. Жаклин Смит, Франко Неро и Роберт Вагнер в детективе по роману

"Народной воли"
патрубуяцца
рэкламныя агенты.
Даведкі па тэлефоне 229-29-04.

Адрас рэдакцыі:
220030, Мінск, вул.Энгельса, 34а.
Прыёмная: (017) 229-28-71.
Тэл./факс: рэкламнага аддзела: 229-29-04.

Індэкс 63222.

Заснавальнік і галоўны рэдактар Іосіф СЯРЭДЗІЧ

За інфармацыя, размешчаную ў рэкламных аб'явах, рэдакцыя адказнасці не нясе. Рэдакцыя не прымае адказнасці за змяшчэнне ў рэкламных аб'явах звестак, якія супярэчаць афіцыйным даным.

Дзень у гісторыі

24 ліпеня

■ У 1775 годзе нарадзіўся Эжэн Франсуа Вільям, які напачатку быў дробным зводкам, а потым ставіў Брыгаду Баскеті — першую ў Францыі і свеце ўстанову крмінальнага выпі